

Organisationer, og det stemmer med de almindelige Synspunkter, som er bestemmende for Stedstillægsreglerne. Raadet, paa to Medlemmer nær, har foreslaaet, at de nugældende Regler for Stedstillæget skal forblive i Kraft indtil Finansaarets Udløb, det vil sige indtil 31. Marts 1921. Af Hensyn til Statens Budget og Regnskab og for at simplificere Regnskabs- og Revisionskontorernes Arbejde vil det jo være meget ønskeligt, at Stedstillægene kan følge Finansaaret. Inden 1. Marts 1921 skal der da forelægges Revisionsforslag, som dog efter Forslaget her kun skal gælde Satserne, samt Forslag om Fordelingen imellem Stedstillægsklasserne. Disse Forslag vil Lønningsraadet udarbejde, og derefter vil de komme til Overvejelse i Finansministeriet og blive fremsat her.

Med Konjunkturtillæget har Lønningsraadet ikke beskæftiget sig, da der ikke er paalagt det nogen Forpligtelse i saa Henseende efter Tjenestemandsløven; men Finansministeriet finder, at de samme Grunde, som taler for at lade Stedstillæget følge Finansaaret, ogsaa gælder for Konjunkturtillæget; derfor foreslaas dette Tillæg bevaret i sin nuværende Skikkelse til den 31. Marts 1921, medens Forslag til dets Revision skal være fremsat inden 1. Marts 1921.

Fra de store Tjenestemandsgorganisationers Side er der fremsat Forslag om en væsentlig Forhøjelse af Konjunkturtillæget, og man begrundet det hovedsagelig med den stedfunde Prisstigning. Trafiketaternes Centralorganisationer og Dansk Toldetatforening har foreslaaet en Forhøjelse af Konjunkturtillæget, hvorved dette vilde blive forøget med ca. 75 pCt. Fra Danmarks Lærerforenings Side har man ligeledes ønsket en Forhøjelse af Konjunkturtillæget, men har henstillet, i alt Fald fra et Flertals Side, at der ved Fordelingen af det maatte blive taget Hensyn til Forsørgerstillingen, og ligeledes har man henledet Opmærksomheden paa Ønskeligheden af Ændringer i forhøjende Retning med Hensyn til Stedstillæget. Jeg har igennem Statistisk Departement ladet udregne, hvad den Forhøjelse, som Toldetatforeningen og Trafiketaternes Centralorganisationer andrager om, vil koste Statskassen; og efter den saaledes foretagne Beregning viser det sig, at naar Pensionisterne, Folkekirkens Tjenestemænd og Statens Andel i Tillæget til Folkekirkens Lærere medregnes, vil det aarlige Tillæg, man andrager om, beløbe sig til ikke mindre end ca. 34 Mill. Kr. Jeg maa herom

straks sige, at til en saadan Forhøjelse er det umuligt at gaa. Statens Lønudgifter og Udgifter til Pensioner udgør efter en af Statistisk Departement foretagen Beregning, som i øvrigt allerede er offentliggjort, ca. 275 Mill. Kr. Men hermed er endnu ikke udtømt, hvad der fra Statskassens Side udredes til Lønninger og Pensioner, idet der her ikke er taget med i Beregning de betydelige Beløb, mange Millioner Kroner, som medgaar til Overarbejdspenge, Natpenge, Timepenge, Kørepenge, Sejlpenge etc. Herom kan der for Tiden ikke foretages nogen nøjagtig Beregning, men det er ingenlunde for højt anslaaet, naar man mener, at med disse Udgifter lagt til, vil den samlede Sum blive ca. 300 Mill. Kr. Naar man sammenholder dette med Stillingen i det sidste Finansaar før Krigen, da Statens Løn- og Pensionsudgifter var anslaaede til højest at være mellem 80 Mill. Kr. og 90 Mill. Kr., bliver der altsaa Tale om mere end en Tredobling. Dette vil ikke sige, at Lønningerne er blevet tredoble, men at Udgifterne er blevet tredoblet, hvilket altsaa dels skyldes de meget betydelige Lønforhøjelser, der har fundet Sted, og dels skyldes den store Forøgelse af Tjenestemændenes Tal, som er blevet nødvendiggjort dels ved Forretningernes naturlige Udvikling, men dels og ikke mindst ved Bestemmelserne om Normalarbejdsdagens Indførelse, der jo bevirker en betydelig Merudgift.

Jeg antager, at ærede Medlemmer, naar de holder sig disse Tal for Øje, vil indse, at vi er naaet op til en saadan Højde med Hensyn til Udgifter til Lønninger, Pensioner og de forskellige Emolumenter, som jeg har nævnt, at det er umuligt for Statskassen at gaa videre, og jeg vil tilføje: Det er endda nødvendigt at søge en Indskrænkning af disse Udgifter. Med dette Formaal for Øje er der nedsat forskellige Sparekommissioner, som nu udfører et energisk Arbejde, af hvilket Resultatet forhaabentlig vil kunne foreligge inden alt for lang Tid. Jeg har forelagt Generaldirektoratet for Statsbanerne og Generaldirektoratet for Postvæsenet de Andragender, der er fremkommet fra Trafiketaternes Tjenestemænd med Hensyn til Konjunkturtillægets Forøgelse. Begge disse Generaldirektorater fraaader paa det mest energiske at gaa ind paa dette Krav, idet de hævder, at det er ganske umuligt for disse Virksomheder at bære en saadan Forhøjelse af Udgiften. Alene for Statsbanerne vil det medføre en Forhøjelse af Udgiftsbudgettet paa ca. 8½ Mill. Kr.; og